

Karta opisu zajęć (syllabus)

Nazwa kierunku studiów	ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	ESTETYKA AESTHETIC
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	Przedmiot humanistyczno – społeczny do wyboru BLOK E
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,36/0,64)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Ewa Miłkowska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Student rozumie istotę pojęcia „estetyka” i pojęć pokrewnych, zna tradycję myśli estetycznej od starożytności do XX wieku, podaje i definiuje podstawowe kategorie estetyczne.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student ma wiedzę z zakresu estetyki i poznaje dziedzinę filozofii zajmującą się pięknem i wartościami estetycznymi w sztuce.
	W2. Student poznaje podstawy procesu twórczego, w którego wkład wchodzi artysta (twórca), dzieło sztuki, odbiorca, proces percepcji sztuki oraz wartości estetyczne.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi ocenić wartości estetyczne w sztuce, kształtuje w sobie poczucie piękna. Umie ocenić walory estetyczne w krajobrazie przestrzennym.
	U2. Student potrafi wykorzystać wiedzę i poznane umiejętności estetyczne do komponowania projektów architektury krajobrazu. Potrafi ocenić, dobrać materiały i gatunki roślin do tworzenia estetycznie pięknych kompozycji w przestrzeni.
	Kompetencje społeczne:
K1. Przekazuje w środowisku szerokie znaczenie roślin i przyrody w życiu materialnym i duchowym, wzmacnia poczucie estetyki i piękna w sztuce i w życiu codziennym	

	K2. Docenia potrzebę dbałości o estetykę obiektów architektury krajobrazu w terenach zieleni.		
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowa wiedza z historii sztuki		
Treści programowe modułu	Przygotowanie studentów do posługiwania się podstawową wiedzą dotyczącą potrzeb estetycznych człowieka w teorii i praktyce. Przedstawienie zasad, które pozwolą zrozumieć jak ważne w życiu codziennym jest poczucie estetyki i piękna w krajobrazie przestrzennym i w sztuce.		
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Dziemidok B., 2002, Główne kontrowersje estetyki współczesnej, Warszawa.</p> <p>Ferry L., 1993, Homo Aestheticus. The Invention of Taste In the Democratic Age, Chicago.</p> <p>Gołaszewska M., 1997, Estetyka pięciu zmysłów, Warszawa.</p> <p>Gołaszewska M., 1990, Istota i istnienie wartości, Warszawa.</p> <p>Ewa Miłkowska, 2021, Projekty szkół siedmioklasowych o konstrukcji drewnianej z lat 1927 – 1938 na Lubelszczyźnie – TEKA Komisji Architektury, Urbanistyki i studiów Krajobrazowych, nr 3</p> <p>Stępień A., 1986, Perpedeutyka estetyki, Lublin.</p> <p>Stróżewski W., 2000, Wokół piękna. Szkice z estetyki, Kraków.</p> <p>Tatarkiewicz W., 1982, Dzieje sześciu pojęć, Warszawa.</p>		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych, opracowania studialne, dyskusja.		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2: ocena pracy pisemnej 30% U1, U2: ocena pracy pisemnej i praktycznej 40% K1, K2: ocena pracy pisemnej i praktycznej 30%		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Praca pisemna – 50%, praktyczne wykorzystanie wiedzy - 50%.		
Bilans punktów ECTS	Forma zajęć	liczbę godzin kontaktowych	Punkty ECTS
	Wykłady	30	1.2
	Konsultacje	2	0.08
	zaliczenie	2	0.08
		liczbę godzin nie kontaktowych	
	studiowanie literatury	10	0.4
	przygotowanie do zaliczenia	6	0.24
	Razem punkty ECTS	50	2

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 30 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – AK_W03 W2 - AK_W05 U1 - AK_U01 U2 – AK_U07 K1 - AK_K02 K2 - AK_K04